

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۱۴ سپتمبر ۲۰۱۷

نصایح بی نتیجه مقامات ویتنامی به "وکیل" میهنفروش

از مطالعه کتاب خاطرات "عبدالوکیل" وزیر خارجه دولت خلقی - پرچمی نظام دست نشانده سوسیال امپریالیسم شوروی دریافتیم که مقامات ویتنامی تصمیم گرفتند که "وکیل" را رهنمائی نموده و دولت دست نشانده مسکو را به راه راست هدایت کنند، اما به نتیجه نرسیدند. نصایح مقامات ویتنامی مؤثر واقع نشد و افغانستان اشغال شده به سوی بربادی رفت که تا اکنون ادامه دارد. اگر "وکیل" واقعاً به معقولیت مقامات ویتنامی به دقت گوش می داد، روزگار افغانستان به مراتب بهتر از حالت کنونی می بود.

"عبدالوکیل" یکی از اعضای برجسته شاخه پرچم حزب خاین خلق که برای مدتی سفیر نظام دست نشانده روس در ویتنام بود، خاطرات خود را در ملاقات ها با مقامات ویتنامی نوشته است که می توان از آن حس میهن دوستی مقامات ویتنامی و حس میهن فروشی مقامات افغانی را درک نمود. از خلال ملاقات هایش با جانب ویتنام معلوم می شود که مقامات آن کشور برای "وکیل" ارزش قایل نبوده، زیرا می دانستند که او سفیر یک کشور مستقل نیست و ارزش سیاسی و معنوی ندارد. در قدم اول او را در یک هتل جای دادند نه در یک تعمیر آبرومندی که شایسته یک سفیر بود. یعنی همان هتل هم محل اقامت و خانه اش بود و هم دفترش. به اثر عذر و زاری "وکیل"، کشور ویتنام دو اتاق یک هتل را در اختیارش گذاشتند که از همانجا کار سفارت را پیش می برد. سفارت به نام افغانستان صرف دو مأمور داشت: شخص سفیر و یک کاتب با یک تاپپ کهنه که در اتاق دیگر بودباش داشت. مقامات ویتنامی به "وکیل" گفتند که این کشور جنگ زده است و ما خانه های فیثنی نداریم که در اختیار شما قرار بدهیم. "وکیل" چند مراتبه اصرار کرد که اگر کشور ویتنام یک محل آبرومند در اختیارش بگذارند، اما مقامات ویتنامی برایش گفتند که چرا آمدی، ما ترا نخواسته بودیم. به هر صورت "وکیل" تا زمانی که در ویتنام سفیر بود در همان دو اتاق هتل هم زندگی می کرد و هم کار سفارت به نام افغانستان را پیش می برد.

"وکیل" بی حیثیت می نویسد که مقامات ویتنامی از وی سؤال کردند که چرا روس ها را به کشور تان خواستید؟ کشور شما در اشغال است و شما آزادی ندارید. مقامات ویتنامی برایش گفت، شما می دانید که در اوج جنگ ضد امپریالیستی مردم ویتنام ما اجازه ندادیم که یک عسکر شوروی را در جبهات جنگ داخل نماییم. ما از شوروی کمک می گرفتیم و اسلحه دریافت می کردیم، لکن علی رغم پافشاری روس ها، هرگز به عساکر شوروی اجازه ندادیم که به ویتنام بیایند و فعالیت نمایند. مقامات ویتنامی به وکیل گفتند، باوجود به اصطلاح "سوسیالیست" بودن هر دو کشور، ما می دانستیم

هر زمانی که عسکر یک کشور خارجی خون خود را در یک سرزمین دیگر بریزاند، آن سرزمین را حق خود می داند که کشیدن شان کار آسانی نخواهد بود.

"وکیل" میهن فروش به گفتار معقول و ضد استعماری مقامات ویتنام گوش نداد و خیانت به میهن را تا روز آخر حیات سیاسی اش در نظام خلقی ادامه داد و نسبت به گذشته، شوروی پرست تر شد. اکنون آه و ناله می کشد و اظهار ندامت می نماید، لاکن برایش بسیار دیر شده است که بتواند خیانت هایش به افغانستان را جبران نماید و خطا کاری های خود را ترمیم کند. شاید "وکیل" اکنون بداند یا نداند که او و دوستانش چه گردن بستگی نزد مردم و جامعه خود دارند. هزار ها نفرین مردم با او و همقطراننش است و عذاب وجدان آنها در صورتی که موجود باشد، شب و روز او و دوستانش را تا اخیر عمر معذب خواهد کرد.